

«Եկե՛ք ինձ, բոլոր հոգևածներ ու բեռնավորվածներ»:

Մատթևոս 11:28

Բարի լուր

ՀՈՒԼԻՍ 2024, N6 (159)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՎԵՏԱՐԱՆԻ ՀԱՎԱՏՔԻ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐ

ԲԱՐԻԼ
ԼՈՒՐ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հուլիս 2024, N6 (159)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՑԵՐ

<u>Լավագույն բաժին</u>	<u>1</u>
<u>Դուռ մի՛ բացիր սատանայի առջև</u>	<u>5</u>
<u>Իմաստուն կայսրը</u>	<u>8</u>
<u>Նրանք երգելով երկինք գնացին</u>	<u>10</u>
<u>Աստծուն նվիրվածության մասին</u>	<u>14</u>
<u>Զոհ՝ հանուն սիրո</u>	<u>14</u>
<u>Կարտոֆիլի պարկի առակը</u>	<u>15</u>

Միտելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով փարածվի Ավերարանի Բարի Լուրը, ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և Հավիտենական Կյանք ունենան:

Միտելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները ու նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Էլ. հասցե՝ info@barilur.org

Լավագույն բաժին

Ավետարանը Բարի Լուրն է, որ երկնքից երկիր է բերել մեր տեր Հիսուս Քրիստոսը: Այդ լուրը աշխարհի բոլոր մարդկանց, բոլոր ցեղերի ու լեզուների համար է: Այն մեզ բացում է Հավիտենական Կյանքի գաղտնիքը, որը մինչ այդ ծածկված էր. հրեա ժողովրդի գիտությունը Հավիտենական Կյանքի վերաբերյալ մշուշի մեջ էր: Նրանք խորապես չէին ճանաչում Աստծուն ու Նրա Էությունը: Աստվածճանաչողությունը մեզ բացվում է Հիսուսով: Եբր. 1:3-ում կարդում ենք՝ Հիսուսն է Աստծո Էության բուն պատկերը: Այսինքն՝ Աստծուն կարելի է ճանաչել Հիսուս Քրիստոսի միջոցով:

Մարիամն ու Մարթան Ղազարոսի քույրերն էին: «Ու եղաւ որ երբ անոնք կ'երթային, ինք գեղ մը մտաւ, և կին մը, Մարթա անունով, զանկկա իր տունը ընդունեց: Եւ անկկա քոյր մը ունէր, որուն անունը Մարիամ էր, որ եկաւ Յիսուսի ոտքերուն քով նըստաւ, ու անոր խօսքերը մտիկ կ'ընէր: Բայց Մարթա շատ սպասաւորու-

իւնով զբաղած էր. եկաւ անոր քով ու ըսաւ, Տէր, քու հոգոյ չէ՞, որ իմ քոյրս զիս մինակ թողուց սպասաւորութեան մէջ. ուստի ատոր զրուցէ որ ինծի օգնէ: Պատասխան տուաւ Յիսուս ու ըսաւ անոր, Մարթա, Մարթա, դուն շատ բաներու համար հոգ ընելով կը տազնապիս. Բայց մէկ բան պէտք է, և Մարիամ այն աղէկ բաժինը ընտրեց, որ իրմէ պիտի չառնուի» (Ղուկ. 10:38-42): Այստեղ տեսնում ենք՝ Մարիամը ավելի հոգևոր վիճակ ուներ, քան Մարթան: «Արդ Յիսուս կը սիրէր Մարթան և անոր քոյրը ու Ղազարոսը» (Հովհ. 11: 5): Բայց Հիսուսը սիրում է թէ՛ Մարիամին ու Մարթային, թէ՛ նրանց եղբորը՝ Ղազարոսին: «Արդ երբ լսեց Մարթա թէ Յիսուս կուգայ, զանկկա դիմաւորելու գնաց, բայց Մարիամ տանը մէջ նստեր էր: Եւ Մարթա ըսաւ Յիսուսի, Տէր, եթէ հոս ըլլայիր, իմ եղբայրս չէր մեռներ. Բայց գիտեմ որ հիմա ալ դուն ինչ որ խնդրես Աստուծմէ, Աստուած պիտի տայ քեզի» (Հովհ. 11:20-22): Իհարկե, Մարթային հեշտ չէր ասել այս խոս-

քերը: Մարթան դավանում է, որ Յիսուսը կարող է հարություն տալ, կարող է բժշկել: Իսկ այն ժամանակ ով այդ դավանությունը աներ Յիսուսի մասին, նրան ժողովարանից դուրս էին հանում: «Այսուամենայնիւ իշխաններէն ալ շատերը իրեն հաւատացին, բայց փարիսեցիներուն համար զանկա չէին դաւաներ, որպէս զի ժողովարանէն դուրս չձգուին. Վասն զի մարդոց փառքը Աստուծոյ փառքէն աւելի սիրեցին» (Յովհ. 12: 42-43): Տեսէ՞՝ փարիսեցիներից շատերն էլ հավատացին Յիսուսին, բայց չդավանեցին: Ինչու՞. որովհետև վա-

խեցան, որ ժողովարանից դուրս կձգվեն: Բայց Մարթան չվախեցավ, համարձակ դավանեց: Ահա ինչպիսի հավատք ուներ Մարթան. նա պատրաստ էր անգամ ժողովարանից դուրս ձգվելու: Սակայն այսպիսի հավատք ունեցող կինը այնքան էր տարվել Յիսուսի համար հյուրասիրության պատրաստությամբ, որ մոռացել էր, որ Յիսուսը իրենց հյուրասենյակում է: Իհարկե, նա վատ բան չէր անում. կերակուր էր պատրաստում: Բայց այնքան էր տարվել աշխատանքով, որ մոռացել էր, որ իրենց տուն է եկել երկինք ու երկիր

ստեղծող Կենդանի Աստված, որ մարդկային մարմնի նմանությամբ հայտնվել էր իրենց տանը: Այսօր, սիրելիներ, մեր մեջ էլ կան մարդիկ, որ մտածում են՝ եթե զբաղված են Աստծո գործի մեջ, ուրեմն լավ բան են անում: Բայց մոռանում են, որ Հիսուսը սպասում է հանդիպման: Վազում են այստեղ, վազում են այստեղ, իբրև Աստծո գործ են գործում, բայց առանց Աստծո: Առանց Աստծո դու չես կարող Աստծո գործ անել: Այսինքն՝ երբ դու տարված ես գործով և ոչ Քրիստոսով, կարող է նույնիսկ պարագան գա, մեղադրես Քրիստոսին, ինչպես դա արեց Մարթան՝ Տեր, հոգ՛ չէ... Հիսուսը չէր եկել հյուրասիրվելու, ուտել-խմելու համար չէր եկել Նա: Նա եկել էր ասելու՝ Ես եմ Հարությունն ու Կյանքը, ով ինձ հավատա, թեև մեռնի, պիտի ապրի: Նա եկել էր մեծ Գաղտնիքը բացելու, որ Հարություն կա, և կա Հավիտենական Կյանք: Կապ չունի՝ չորս օր հետո կմեռնես, չորս շաբաթ հետո, չորս տարի, թե չորս հազար տարի հետո. «ՉԷ որ Ես եմ Հարությունն ու Կյանքը», - ասաց մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսը: Նա եկել էր Աստվածային այս մեծ Գաղտնիքը բացելու, ոչ թե հյուրասիրվելու: Հյուրասեր լինելը, իհարկե, լավ բան է. Պողոս առաքյալն ասում է՝ հյուրասիրության մեջ իրարմե անցե՛ք: Բայց գլխավոր

երկրորդականից տարբերելը ավելի կարևոր է: Մի քարոզիչ ասում էր՝ գլխավորը այն է, որ գլխավորը լինի գլխավոր: Շատ անգամ պատահում է, որ լավ բանի ընտրությունը մեզ թույլ չի տալիս, որ ավելի լավը ընտրենք: Մարթան լավ բան էր ընտրել, բայց կար ավելի լավը, որը ընտրել էր Մարիամը: «*Բան մը կը խնդրեմ Տերոջմէն, Ու ասիկա կ'աղաչեմ, Որ կեանքիս բոլոր օրերը Տերոջը տանը մէջ բնակիմ՝ Տերոջը վայելչութիւնը տեսնելու, Ու անոր տաճարին մէջ գիկք խնդրելու համար*» (Սաղմ. 27:4): Դավիթն ինչու՞ էր խնդրում՝ բնակվեր Տիրոջ տան մեջ ու Նրա հետ հաղորդակցվեր: Հնարավոր է՝ մենք շատ ուրիշ բաներ խնդրենք, բայց Դավիթը խնդրում էր կարևորը: Հիսուսը հացը բազմացրեց, և դրանից հետո մարդիկ փնտրում էին Նրան. բայց ինչու՞: Հիսուսը տեսնում է նըրանց սիրտը և ասում՝ «*Գացէք, գործեցէք, ոչ թէ կորստական կերակուրին համար, հապա այն կերակուրին համար որ յաւիտենական կեանքի մէջ կը մնայ...*»): Աստված չի ասում մի աշխատեք: Աշխատի՛ր՝ քո կարիքները բավարարելու ու հնարավորին չափով էլ ուրիշին օգնելու համար: Այսինքն՝ քո նպատակը ոչ թե երկրի վրա հարստություն կուտակելը լինի, այլ Հավիտենական Կյանքին պատրաստությունը: Եվ մարդկանց հար-

ցին՝ ի՞նչ ընենք, որ Աստծո գործերը գործենք, պատասխանը կարդում ենք Հովհ. 6:29-ում՝ այս է Աստծո գործը, որ Անոր Ղրկածին հավատաք: Եղբայրներ, քույրեր, հավատքը գործ է: Եթե դու իսկապես հավատում ես Խոսքին, քո այդ հավատքը չի կարող գործի չվերածվել, քո հավատքը չի կարող մնալ առանց գործերի. սովածին հաց կտաս, ծարավին ջուր կտաս, ընկածին կբարձրացնես... Հավատքը չի կարող անտարբեր մնալ կարիքավորի նկատմամբ: Բայց Հիսուսը քեզ է ցանկանում, ուզում է քեզ հետ հաղորդվել: Իսկ ինչպե՞ս. իհարկե, Խոսքը կարդալով և աղոթելով: «Տերոջը գիրքին մեջ փնտռեցէք ու կարդացէք...»

(Եսայա 34:16):

«Իսկ Յիսուս զատկեն վեց օր առաջ Բեթանիա եկաւ, ուր էր Ղազարոս մեռեալը, զոր Յիսուս մեռելներէն յարուց: Եւ իոն անոր ընթրիք մը ըրին, ու Մարթա սպասաւորութիւն կ'ընէր, և Ղազարոս անոր հետ սեղան նստողներէն մէկն էր: Իսկ Մարիամ մէկ լիտր նարդոսի պատուական մեծագին իւղ առնելով, Յիսուսի ոտքերը օծեց ու իր մազերովը անոր ոտքերը սրբեց. և տունը իւղին անուշահոտութիւնովը լեցունեցաւ» (Հովհ. 12:1-3): Այստեղ նորից Մարիամն ու Մարթան են, և Մարթան նորից սպասավորության մեջ է, իսկ Մարիամը Պատվական յուղով օծեց Հիսուսի ոտքերը: Մարթայի հոգևոր վիճակը մնացել էր նույնը՝ սպասավորություն անել, իսկ Մարիամը, որին տեսել էինք Հիսուսի ոտքերի մոտ նստած, հիմա արդէն նա իր ողջ ունեցածն էր բերել Հիսուսի ոտքերի մոտ: Նա աճել էր հոգևոր կյանքի մեջ, շնորհիվ որի կարողացավ զոհաբերել իր ողջ ունեցածը: Եթե դու ուզում ես հոգևոր կյանքի մեջ աճել, պիտի առանձնանաս Հիսուսի հետ, Ներքին սենյակ ունենաս, այնտեղ Նրա հետ մտերմանաս: Նորից եմ ուզում ասել՝ հոգևոր գործը լավ բան է, բայց կա ավելի աղեկ բաժին՝ Ներքին սենյակում Տիրոջ հետ մտերմանալ, մեկանալ: Փա՛նք Տիրոջը: Ամեն:

Հրահատ Ամիրբեկյան

ԴՌՈՒՄ ԱՐ՝ ԲԱԾԻՐ ԱՍՏԱՆԱՅԻ ԱՌՁԱ

Սիրելիներ, եթե մենք Հիսուսի աշակերտն ենք, ապա մեր կարիքը, մեր սրտի փափագը Տերն է: Սատանան քո կյանքի մեջ տեղ չպիտի ունենա: Սա խիստ արդիական և կարևոր հարց է. դուռ մի բացիր սատանայի առջև, տեղ մի տուր սատանային, թույլ մի տուր, որ նա մտնի քո կյանքի մեջ: Պողոս առաքյալն ասում է՝ մենք նրա գործերը չգիտցող չենք: Բայց հակառակորդը չի ուզում, որ մարդիկ գիտենան իր գործերը, քանի որ ինքը ստության հայրն է: Եվ Սուրբ Խոսքն էլ է մեզ ասում՝ հոգևորը ամեն բան կքննե ու ինքը մեկից չի քննվի: Իմ կյանքում եղան վիճակներ, և ես աղոթում էի մեկի համար: Ու մի օր Աստված ինձ երազ ցույց տվեց. տեսա՝ այդ մարդը դուռը մի փոքր բաց էր թողել, և դուռը ներքևում մի քիչ էլ ծուռն էր, այսինքն՝ դուռը ճիշտ վիճակում չէր: Բայց երևութապես դուռը փակ էր, իբրև թե փակ էր: Անգամ նա դուռը բռնել էր, որ իբր այն չբացվեր, բայց դռան մի փոքր ճեղքը և մի փոքր ծռվածությունը բավական էին, որ սատանան ներս մտներ և ապականեր: Ես հասկացա՝ այդ անձնավորության կյանքում անցանկալի վիճակների հիմքը որն է:

Սիրելիներ, մենք ևս հաճախ հայտնվում ենք այդ դրության մեջ. մեզ թվում է՝ դուռը փակել ենք սատանայի առջև: Բայց ուշադրություն չենք դարձնում, որ մեր կյանքի խնդիրների մեջ իրեն մի փոքր տեղ ենք տվել: Ու մեր ապրած կյանքով էլ դուռը մի քիչ ծռվել է: Եվ սատանան ազատ ելու՜մուտ ունի: Մենք, այդպես խաբված, ամուր բռնել ենք մեր դուռը՝ մտածելով, թե նրան թույլ չենք տալիս ներս սողոսկել: Մի եղբայր ասում էր՝ եթե մեկ բաժակ մաքուր ջրի մեջ ընդամենը մեկ կաթիլ թույն գցես, ջուրը նու՛յնը կմա: Մեր կյանքում էլ՝ թույլ ենք տալիս, որ սատանան մեկ կաթիլ թույն գցի: Մեր թշնամին գիշեր-ցերեկ մռնչացող առյուծի պես ման է գալիս, որպեսզի տեսնի՝ ու՛մ կուլ տա: Մենք նրա գործերը չգիտցող չենք: Բայց նաև գրված է՝ Իմ զորավորները գիտություն չունենալու պատճառով գերի գնացին: Ո՛ւմ գերի գնացին. թշնամուն: Ո՛վ էր թշնամին. սատանան: Եթե դու ունես օծություն և զորություն, դա չի նշանակում, թե դու հաղթել ես, դա չի նշանակում՝ հակառակորդը քեզ էլ չի կարող մոտենալ: Ունենալ օծություն, զորություն՝ մի բան է, ունենալ հաղթական կյանք՝

բոլորովին այլ բան: Ահա՛ ինչու շատ գորավորներ ընկան: Ընկան, որովհետև թույլ են տվել, որ այդ մի կաթիլ թույլնը լցվի իրենց մեջ: Սիրելիներ, տեղ մի՛ տվեք ձեր կյանքի մեջ այդ մեկ կաթիլին: Զենց տեղ տվեցիք, նա ազդելու է թո մարմնի, թո մտքի, թո շնչի վրա, թո ընտրության վրա: Դու սկսում ես սխալ ընտրություններ կատարել և ավելի լայն ես բացում դուռդ սատանայի առաջ: Սկսում ես համաձայնել նրա մատուցածներին: Զետո էլ ասում ես՝ ի՞նչն է պատճառը, որ աղոթքս էլ չի ստացվում: Խոսքը կարդալ չես ուզում, փափագը այլևս չկա: Այս ամենի ետևում նա է՝ սատանան: Հակառակորդը ազդելու երկու կերպ ունի. մեկը՝ որ միտք է տալիս, ինչը դու կարող ես մերժել: Մի օրինակ ասեմ. քույրիկը իր պատրաստած հացը կիսում է, որ մի բաժինն էլ տանի նեղության մեջ գտնվող մեկ այլ քույրիկի ընտանիքին: Հակառակորդը միտք է տալիս. «Այդքանը որ

տալիս ես, բա դու՞ք ինչ եք ուտելու»: Քույրիկը պատասխանում է. «Եթե շատ խոսես, ամբողջը կտամ»: Բայց եթե մարդը արդեն նրա ազդեցության տակ է... Չի կարող դեմ կանգնել: Երբեք չմտածեք, թե մի կաթիլ թույլնը ոչինչ չի կարող անել: Կարող է: Այն կարող է սպանել:

Ի՞նչ եք կարծում, ինչո՞ւ է հանկարծ հավատքի մարդը ընտրում չար ընկերակցությունը: Ր՞վ է դրդում դժրան. հակառակորդը: Մատթ. 4:1-ից կարդում ենք՝ Հիսուսը տարվեց անապատ, որ փորձվեր սատանայից: Հիսուսի վրա մեղք կար, հանցամիստ կար, գորություն՝ չունեցր. ինչու՞ պիտի փորձվեր սատանայից: Սա օրինակ է մեզ, որ հասկանանք՝ եթե Հիսուսին մոտեցավ, մեզ էլ է մոտենալու: Բայց մենք ինչպիսին կգտնվենք: Հիսուսը մեզ հոգևոր պատերազմ ցույց տվեց, որ սովորենք. Հիսուսի ամբողջ կյանքն է մեզ համար օրինակ: Հիսուսը սատանայի բոլոր առաջարկներին

Աստծո խոսքով դեմ դրեց: Բանից պարզվում է՝ սատանան գիտի Աստծո խոսքը: Նա Հիսուսին ինչ ասում էր, ասում էր Աստծո խոսքով. «...գորուած է թէ Իր հրեշտակներուն պիտի ապսպրէ քեզի համար, որ ձեռքերնուն վրայ վերցնեն քեզ, որպէս զի ջրլլայ թէ ոտքդ քարի զարնես: Եթէ դուն Աստուծոյ Որդին ես, ըսէ որ այս քարերը հաց ըլլան: Ասոնք ամենը (աշխարհի գանձերը) քեզի կուտամ, եթէ իյնաս՝ ինծի երկրպագութիւն ընես»: Հիսուսն էլ Նրան պատասխանում էր Աստծո խոսքով: Սատանան ոչ միայն գիտի Աստծո խոսքը. նա լուստ հրեշտակի կերպարանք էլ կարող է առնել: Ինչպէս է սատանան պատերազմում քո դեմ. դու պետք է գանազանես Նրա գործելակերպը՝ աչքի ցանկություն, մարմնի ցանկություն և այս կյանքի ամբարտավանություն: Սա է Նրա գործելակերպը. Հիսուսին մոտեցավ այս երեք կերպերով: Նրա գործերը, Նրա առաջարկները պիտի հասկանաս: Հնարավոր է՝ շատ շահավետ բան առաջարկի, որ քեզ հեռացնի Աստծուց: Նա քեզ աչքի ցանկություն է առաջարկում, մարմնի ցանկություն և ամբարտավանություն, որ ծառայելու են քո փառքին՝ հպարտություն, Եսասիրություն, մեծամտություն: Այս երեք միջոցն է նա օգտագործում քեզ բռնելու համար: Եվ շատ հավատացյալներ հենց սրանց մէջ են բռնվում: Սկզբում փոքր դուռ են բացում, բայց շատ շուտով հայտնվում են մեղքի կյանքի մէջ: Իհարկէ, Աստված ամենակարող է. Նա կարող է ազատագրել: Բայց եթէ դու չես ձգտում հաղթական

կյանք ապրելու, կգնաս, Նրա կամքը կկատարես: Դու Նորից կգնաս գերության, ստրկական կյանք ապրելուն: Դու ես ընտրում քո ճանապարհը, ոչ ոք քեզ համար չի ընտրում:

Մարդ կա, հետը խոսում ես ու զորությունով լցվում, բայց շատերն էլ կան, քո ժամանակն ու Էներգիան են տանում, քեզ բարկության են տանում, և քեզանով այլևս Աստծո փառքը չի բարձրանում. սա չարի ձեռագիրն է: «Եթէ բարկանաք՝ մեղք մի գործէք. արևը ձեր բարկութեանը վրայ մարը չմտնէ: Ու Սատանայի տեղ մի տաք» (Եփես. 4:26-27): Այսինքն՝ այդ վիճակը (բարկությունը) կարող է քեզ դրդել, որ տեղ տաս սատանային: Ծատ հավատացյալներ հայտնվում են սրա մէջ:

Հակառակորդի մյուս գէնքը աշխարհի սերն է: «Շնացողներ, չէք գիտեր որ այս աշխարհին սերը Աստուծոյ դէմ թշնամութիւն է. ուստի ով որ կուզէ աշխարհի բարեկամ ըլլալ, ինքզինք Աստուծոյ թշնամի կ'ընէ» (Հակ. 4:4): Սատանան ամեն կերպ աշխատանք է տանում, որ քեզ աշխարհի հետ բարեկամ դարձնի, աշխարհի ցանկությունները դարձնի բոնը, և դրանով էլ քո անձը Աստծուն թշնամի դարձնի և իրեն՝ ծառա: Բայց ընտրությունը դու ես կատարել:

Որտեղից են շատ հիվանդությունները, նեղությունները, պորբլեմները, ինչու՞ է աշխատանքդ ծակ բրտակի համար ... Իհարկէ, լինում են դեպքեր, որ Աստված Ինքն է Իր գավակներին անցկացնում նման ճանապարհներով, որպէսզի կոփի, սովորեցնի: Բայց անցկացնելը մի բան է,

դրա մեջ ապրելը՝ բոլորովին այլ բան: Երբ Աստված է անցկացնում, մենք ունենում ենք հաղթական ավարտ, իսկ հակառակ դեպքում՝ ցավալի: Հակառակորդը իրավունք է ունենում մտնելու մեր ընտանիք, և այդ իրավունքը նրան տալիս ենք մենք: Բայց գրված է. *«Ուստի հնազանդեցէք Աստուծոյ. Սատանայի հակառակ կեցէք, և անիկա ձեզմէ պիտի փախչի»* (Հակ. 4:7): Շատ բան պետք է. պետք է չհամաձայնել նրա հետ, թույլ չտալ այդ մեկ կաթիլ թույնը, դուռը փակել նրա առաջ, չբացել, նրա ոչ մի առաջարկին չհամաձայնել, թույլ չտալ, որ նա իր իրավունքը բերի մեր կյանք: Սիրելիներ, սատանան գալիս է մեկ նպատակով՝ սպանելու, թալանելու, կորսնցնելու: Հիմա հարց՝ եթե դու չես ուզում լսել Աստծո հոսքը, թո՛ւք կյանքում հոսքին տեղ չես տալիս, ո՞վ է քեզ դրան մղում: Իհարկե, սատանան: Մարդիկ հիմա Աստծո հոսքին չեն հավատում, բայց հավատում են սատանայի ստերին: Իսկ նա կարող է լուստ հրեշտակի կերպարանք առնել: Նրա գործերը չգիտցող չլինեն: *«Ով առտուանց ծագող Արուսեակ,..... Դուռն սրտիդ մէջ ըսած էիր Երկինք ելլեմ Ու իմ աթոռը Աստուծոյ աստղերէն վեր բարձրացնեմ..... բարձրու-*

թիւններուն վրայ ելլեմ, Բարձրելոյն նմանիմ: Բայց ահա դժոխքը կ'իջնես, գութին խորունկ տեղերը» (Եսայա 14:12-15): Տեսե՛ք՝ սատանան իրեն ինչի տեղ է դնում, բայց Տերը ինչ է ասում: Մի եղբայր ասում էր՝ ամենամեծ մեղքը հպարտությունն է: Սիրելիներ, նա իրավունք չունի թո՛ւք կյանքում այնքան ժամանակ, քանի դեռ դու նրան տեղ չես տվել: Միայն դու կարող ես նրան թույլ տալ մղտնելու թո՛ւք կյանք: Եթե դու Տիրոջն ես, նա քեզ վրա ոչ մի իրավունք և իշխանություն չունի, նա պարտված է: Երբ դու առավոտ արթնանում ես ու Հիսուսի անունն ես կանչում, դա նրա գլխին մի զորավոր գնե՛ք է: Տեղ մի տուր թո՛ւք կյանքում՝ աչքի ցանկության, մարմնի ցանկության, ամբարտավանության, հպարտության, գոռոզության ... Ես հիմա հորդորում եմ՝ ուշադիր եղիր թո՛ւք կյանքին: Երբ մենք գոհունակ սրտով երգում ու փառաբանում ենք Տիրոջը, դա սատանայի դեմ հզոր գնե՛ք է: Բայց աշխարհը իր դիվական երգերով երկրպագում է նրան: Թող Սուրբ Հոգին գործի ամեն մեկիս հետ՝ հաղթական կյանք ապրելու: Սրա համար ենք մենք կանչված:

Ռուդիկ եղբայր

ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԿԱՅՍՐԸ

Արևելյան մի երկրում կայսրը ծերացավ և հասկացավ, որ եկել է իրավահաջորդ գտնելու ժամանակը, և որոշեց գտնել նրան ան-

սովոր ճանապարհով:

Նա հրամայեց, որ կայսրության բոլոր երիտասարդները հավաքվեն: Երբ նրանք հավաքվեցին, տվեց նը-

րանց սերմեր և պատվիրեց իր տված սերմերը ցանել, ջրել, խնամել ու մեկ տարի հետո իրեն վերադարձնել այդ սերմերն արդեն աճած վիճակով: -Ես կհամեմատեմ ձեր բերած բույսերը, և որիդ աճեցրածը կընտրեմ, կլինի հաջորդ կայսրը:

Լինգ անուևով մի երիտասարդ, նույնպես ընդունարանում էր և մյուսների նման նա էլ սերմեր ստացավ: Վերադարձավ տուն և հուզված պատմեց մորը կայսեր պայմանի մասին: Նա բույսի համար կաթսա և հող ընտրեց, սերմը ցանեց և սկսեց պարբերաբար ջրել: Ամեն օր նա ուշադիր հետևում էր ու սպասում ծիլերի հայտնվելուն: Մոտ մեկ ամիս անց լսում էր իր մրցակիցներից, որ նրանց սերմերը սկսել են բողբոջել:

Լինգը շարունակում էր ստուգել իր սերմերը, բայց ոչ մի ծիլ դեռ չէր հայտնվել: Անցավ ևս երեք շաբաթ, հետո՝ չորս, հետո՝ հինգ... Ու այդպես էլ Լինգի կաթսայում ոչինչ չաճեց, և նա իրեն ձախողված էր զգում:

Անցավ վեց ամիս, բայց Լինգի կաթսայում նույնիսկ մի փոքրիկ բողբոջ չհայտնվեց: Նա ստիպված էր դառնությամբ խոստովանել, որ չկարողացավ գլուխ հանել առաջադրանքից: Բայց հոգու խորքում հույս ուներ, որ իր անսովոր սերմը մի օր կծլի:

Տարին վերջապես ավարտվեց: Բոլոր երիտասարդներն իրենց բույսերը բերեցին կայսրի մոտ: Լինգը մորն ասաց, որ դատարկ կաթսան պալատ բերելու մտադրություն չունի: Բայց մայրը խորհուրդ տվեց նրան լինել ազնիվ, պատմել, թե ինչպես է

ինքը խնամել, բայց... Ու թեև Լինգն իրեն արդեն կործանված էր զգում, այնուամենայնիվ, հոգու խորքում նա գիտեր, որ իր մայրը ճիշտ խորհուրդ է տալիս:

Նա վերցրեց իր դատարկ կաթսան ու գնաց պալատ: Երբ տեղ հասավ, Լինգը խիստ զարմացավ մնացածի աճեցրած բույսերի բազմազանությամբ: Նրանք գեղեցիկ էին ու շատ տարբեր: Լինգը դատարկ կաթսան դրեց հատակին: Ոմանք սկսեցին ծիծաղել նրա վրա: Ուրիշները խղճացին նրան և ուղղակի ասացին. «Յե՛ն, լսվ է, որ փորձեցիր»:

Այնուհետև կայսրը մտավ դահլիճ և ողջուկներ երիտասարդներին: Լինգը փորձեց թաքնվել մյուսների ետևում:

-Չարմանալի է, ի՛նչ հիանալի բույսեր և ծաղիկներ եք աճեցրել,- ասաց կայսրը,- այսօր ձեզանից մեկը կնշանակվի իմ իրավահաջորդը:

Սրահի խորքում կայսրը նկատեց Լինգին և նրա դատարկ կաթսան: Նա հրամայեց ծառաներին, որ Լինգին առաջ բերեն: Լինգը սարսափեց. «Կայսրը տեսավ, որ ես պարտված եմ»,- մտածեց նա:

Ծառաները Լինգին առաջ բերեցին, և կայսրը հարցրեց նրա անունը:

-Իմ անունը Լինգ է, - պատասխանեց նա երկչու:

Մի բանիսը ծիծաղեցին: Կայսրը խնդրեց նրանց հանգստանալ, ապա նայեց Լինգին և հայտարարեց.

-Ահա՛ ձեր նոր կայսրը. նրա անունը Լինգ է:

Լինգը չէր հավատում իր ականջներին: Չէ՞ որ նա չկարողացավ

աճեց-նել կայսեր տված սերմերը: Ինչպե՞ս կարող էր ընտրվել որպես նոր կայսր:

-Բոլորդ, բացի Լինգից, բերեցիք ձեր բույսերն ու ծաղիկները, երբ հասկացաք, որ իմ սերմերը չեն բողբոջում, իսկ Լինգը միակն է, ով քաջություն և ազնվություն ունեցավ ներկայացնելու ինձ դատարկ կաթսան՝ իմ սերմերով: Ազնիվ մնալու, հույսը պահպանելու, ծաղրանքին դիմակայելու կարողությունը, անորոշությունը և հիասթափությունը, ապրել շարունակելու քաջությունը շատ կարևոր հատկություններ են: Ահա՛ թե ինչու նա կլինի նոր կայսրը,- մեկնեց իր խորհրդավոր որոշումը կայսրը:

Մեր աշխարհում, որտեղ խաբեությունն ու չարությունն ամենուր են, դժվար է չտրվել դրանց ազդեցությանը: Բայց Տերը կարող է փոխել չար սիրտը, կարող է փրկել մեղքից: Զաջություն՝ ունեցե՛ք խոսելու և ապրելու ազնիվ: Խնդրե՛ք Նրան:

Ազնվությունը հաղթողի հատկանիշ է: Աստված ազնիվ է մեզ հետ և միշտ հաղթում է, և մենք էլ պետք է ազնիվ լինենք, որպեսզի հաղթենք Աստծո հետ՝ չտրվելով չարին: Սուտը գալիս է միայն մեկ աղբյուրից, և դա Աստծուց չէ: Փորձե՛ք լինել ազնիվ միշտ և ամեն ինչում. սա լավ սովորություն է, և Աստծո Շնորհը միշտ ձեզ հետ կլինի:

Նրանք երգելով երկինք գնացին

Այս դեպքը տեղի է ունեցել սովետաֆիննական պատերազմի ժամանակ և գրի է առնված միայն մի նպատակով՝ վկայելու Աստծո մեծ ողորմության մասին: Գրի է առել ֆիննական բանակի սպաներից մեկը, իսկ այն թարգմանել է Կլարա Բեկկերը:

Դատապարտյալներին պահում էին տեղի քաղաքային խորհրդի շենքի նկուղում: Միջանցքում հերթապահում էին զինվորները:

Օդը կարծես հագեցած էր խըտացված ատելությամբ: Իմ զինվոր-

ները, արբած իրենց հաղթանակից, ծաղրում էին բանտարկյալներին: Իսկ բանտարկյալներն էլ իրենց հերթին հայիոյում էին, անգորությունից չարացած՝ բռնուցքներով հարվածում պատերին, ուրիշները կանչում էին

իրենց կանանց ու երեխաներին... Արշալույսին նրանք բոլորը պետք է մահապատժի ենթարկվեին:

Մենք հաղթանակ էինք տարել, բայց որքան մոտենում էր օրվա մայրամուտը, այնքան այն արժեզրկվում էր: Խորհելով այդ մասին՝ ես ակամա սկսեցի մտածել, թե արդյո՞ք անիծված չեմ պատերազմի զենքերը, որ կողմն էլ որ հաղթանակի:

Հանկարծ նկուղում ինչ-որ բան կատարվեց. դատապարտյալներից մեկն սկսեց երգել.

Տեր Հիսուսի սրտի մեջ եմ, Իր Կյանքն է տվել ինձ համար,

Եվ լոկ Նրա Սիրո վրա վստահ հենվում եմ անդադար...

Օ՛, կլինեմ ազատ շուտով, հանց մղձավանջ կանցնի չարը,

Եվ գիշերին կհաջորդի հավերժական չքնաղ օրը:

«Խելագարվել է,- մտածեցին լըսողները: Երգում էր Կոշկինը, որը հենց սկզբից էլ իրեն մյուսների նման չէր պահում: -Երևի հուսահատվել է կամ էլ ինչ-որ խորը բաների մասին է մտածում»:

Կոշկինը նորից ու նորից կրկնում էր նույն քառատողը: Երբ նա երգելը դադարեց, նկուղում տիրեց կատարյալ լռություն: Հանկարծ նրանցից մեկը գոռաց Կոշկինի վրա.

-Դու, ի՛նչ է, մեզ հիմարացնել ես ցանկանում, ուզում ես մեզ հավատացյալ դարձնել:

Կոշկինը նրան չպատասխանեց, բայց նա շարունակեց գոռգոռալ.

-Դու որտեղի՞ց ես սովորել այդ երգը:

Կոշկինը նայեց իր ընկերներին, և

աչքերն արցունքով լցվեցին: Նա խոսեց հանգիստ, բայց հաստատուն ձայնով.

-Ընկերներ, լսե՛ք. այ՛նա հարցրեց, թե ես որտեղի՞ց գիտեմ այդ երգը: Այդ երգը Փրկության բանակի երգերից է: Երբ առաջին անգամ ես այն լսեցի, սկսեցի ծիծաղել, բայց բառերը մնացին մտքում: Իսկ հիմա ես հասկանում եմ դրանց իմաստը: Հի կարելի ծիծաղել սեփական զգացմունքների վրա: Աստված, Ում հավատում էր իմ մայրը, այսօր դարձավ նաև իմ Աստվածը: Հոմ կարող բացատրել, թե դա ինչպես կատարվեց, բայց ես այսօր ապրումներ ունեցա, որոնք փոխեցին իմ կյանքը: Հանկարծ ինձ պարզ դարձավ, որ ես Փրկչի կարիքն ունեմ: Սկսեցի աղոթել ... Աղոթում էի այնպես, ինչպես Ներման համար աղոթում էր խաչի վրայի ավազակը, ում մասին ես լսել եմ հավաքություններից մեկի ժամանակ: Ես խնդրում էի, որ Հիսուս Զրիստոսը մաքրի ինձ մեղքից, որպեսզի կարողանամ մահապատժից հետո կանգնել Նրա առջև... Դա զարմանալի էր. երբեմն թվում էր, որ շուրջս ամեն բան փայլում է: Ինքնաբերաբար մտաբերում էի Աստվածաշնչի հոսքերից, որոնք ժամանակին սովորեցրել էր հավատացյալ մայրս, մտաբերում էի տողեր հոգևոր երգերից: Նրանք ինձ հիշեցնում էին իմ մեղքերի համար խաչված Հիսուսի, խաչի վրա իմ փրկության համար Նրա թափած Արյան, Նրա հետ նոր կյանք ապրելու մասին: Ես գոհացա Հիսուսից այդպիսի Սիրո համար և ընդունեցի Զրիստոսին իմ սրտում: Փրկված և Ներված լինելու

խաղաղությունը լցրեց ողջ հոգիս: Դա Տիրոջից իմ աղոթքի պատասխանն էր: Այն ես չեմ կարողանում ներսումս պահել, այդ պատճառով էլ սկսեցի երգել: Մի քանի ժամից ես կլինեմ Տիրոջս հետ՝ փրկված Նրա մեծ օրհնությունով:

Կոշկինը լռեց: Նրա դեմքը փայլում էր իր ներսի լույսից: Նկուղում քար լուռություն էր տիրում: Կոշկինն հուզմունքից ոտքի կանգնեց: Չինվորները զարմացած նայում էին բանտարկյալներին ու լսում Կոշկինի խոսքը:

Վերջապես բանտարկյալներից մեկն սկսեց խոսել.

-Դու ճիշտ ես, Կոշկին, եթե ես իմանայի, որ ինձ համար էլ ողորմություն կա....Իմ այս ձեռքերը այնքան արյուն են հեղել... Ես ըմբոստացել եմ Աստծո դեմ և ոտնահարել ամեն սրբություն: Հիմա ես պարզ տեսնում եմ՝ դժոխք կա: Եվ ես իմ ապրած կյանքից ինչ սպասելիք ունենամ:

Այս խոսքերով նա տապալվեց գետնին: Հուսահատությունը դաշված էր նրա դեմքին: Հանկարծ նա աղաղակեց.

-Աղոթի՛ր ինձ համար, Կոշկին, մի քանի ժամից իմ վերջը կգա, ու ես կդառնամ դժոխքի բաժին: Առաջ ես կծիծաղեի այս բառերի վրա, բայց հիմա տեսնում եմ, որ դա իրական է:

Կոշկինը նրա կողքին ծունկի եկավ և աղոթքով միացավ աղաղակող մեղավորին: Աստված լսեց նրանց աղոթքը և ողորմության դուռը բացեց այդ մեղավոր հոգու համար:

Իմ գինվորների հետ ինչ-որ բան էր կատարվում՝ ատելությունն անհե-

տացել էր նրանց դեմքերից: Նրանք Նկուղի դուռը բացել էին, և մենք զարմանքով ու ականածանքով հետևում էինք՝ ինչ էր կատարվում:

Երբ զոջացող բանտարկյալը ոտքի կանգնեց, բոլորը զարմացած նայեցին նրան. դեմքը լիովին փոխված էր: Նրանք նայում էին իրենց բախտակից ընկերոջ դեմքին ու կարծես մոռացել էին մեր մասին և, ընդհանրապես, ամեն ինչի մասին:

Բացահայտ էր, որ Սուրբ Հոգու զորությունը այնքան հզոր էր, որ դա դրսևորվում էր նրանց երեսներին և աչքերի մեջ:

Մեկը մյուսի ետևից մահապարտները հարցեր էին տալիս Կոշկինին, իսկ նա պատասխանում էր՝ ինչպես կարող էր, և ամեն անգամ կրկնում՝ միայն Տերը կարող է տալ պատասխան և օգնել: Նրանք այդպես էլ վարվում էին՝ ծնկի էին գալիս և աղաղակով, իրենց «հասարակ բառերով» զոջման աղոթք էին բերում և փրկություն խնդրում:

Դա անսովոր գիշեր էր: Մինչև առավոտ ժամը 4-ը բոլոր մահապարտները հետևեցին նրա օրհնակին: Փոփոխությունը թե՛ իրենց մեջ, թե՛ մթնոլորտում աննկարագրելի էր: Ոմանք մտքերի մեջ էին, ոմանք խոսում էին իրենց հոգևոր ապրումներից, ոմանք էլ աղոթում էին:

Արշալույսը մոտենում էր: Ոչ ոք մինչև լույս աչք չգոցեց:

-Կոշկին, նորից երգիր:

Մինչ այդ նա այնքան էր երգել այդ քառատողը, որ ընկերներն արդեն սովորել էին փառաբանության երգի խոսքերը: Նրանք արդեն եր-

գում էին միասին... Կնչ երգ էր... Այն ոչ միայն թափանցում էր մեր սրտերը, այլև, համոզված եմ, հասնում էր երկինք: Իմ զինվորներից ոմանք գիտեին այդ փառաբանության երգը, և Նրանք էլ էին երգում բանտարկյալների հետ:

Աշտարակի ժամացույցը ազդարարեց ժամը 6-ը՝ մահապատժի ժամը: Եթե ես կարողանայի համոզել ղեկավարությանը, որ այդ մահապարտներին ազատ արձակեն... Բայց գիտեի, որ դա զուր կլիներ, որովհետև պատերազմի ժամանակ օրենքի համաձայն մարտի դաշտից դուրս կատարված հանցագործությունները ներման ենթակա չեն:

Նրանց տարանք կառավարան: Նրանցից մեկը ինդրեց, որ թույլ տան

մի անգամ էլ երգել Կոչկինի երգը: Թույլտվությունը եղավ, և Նրանք բոլորը միասին երգեցին այն՝ ձեռքները դեպի երկինք բարձրացրած: Նրանք երգեցին այն մի այլ հոգով ու ջերմեռանդությամբ: Երբ երգն ավարտեցին, լեյտենանտը հրամայեց՝ կրակ: Յոթն էլ միացան հավերժությանը:

Այդ գիշեր Տերն իմ սրտին էլ կրպավ, և ես դարձա Նոր մարդ: Զրիստոսն ինձ մոտեցավ Իր հետևորդներից ամենաաննշանի միջոցով: Այն, ինչ Տերը արեց մահապարտների հետ իմ աչքի առջև, ինձ տվեց հույս ու հավատ և վստահություն առ Աստված, և Նա բարեհոգաբար ինձ ընդունեց:

ԱՍՏԾՈՒՆ ՆՎԻՐՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Մի հեթանոս թագավոր պահանջում է, որ քրիստոնյա եպիսկոպոսը հրաժարվի հավատքից:

- Ես չեմ կարող դա անել,- պատասխանում է եպիսկոպոսը:

- Ինչո՞ւ,- հակադարձում է թագավորը,- չգիտե՞ս, որ քո կյանքն իմ իշխանության տակ է: Ձեռքիս մեկ շարժումը, և դու չես լինի աշխարհում:

- Գիտեմ,- պատասխանում է քրիստոնյան:- Պատկերացրե՛ք այսպիսի մի բան. Ձեր ամենահավատարիմ ծառան ընկնում է Ձեր թըշնամիների ձեռքը... Նրանք փորձում են ստիպել Ձեր ծառային՝ դավաճանելու Ձեզ, բայց նա անդդվելի է մնում: Ո՛չ մի սպառնալիք չի կոտրում նրա կամքը: Ասացե՛ք, երբ նա վերադառնա Ձեզ մոտ, պատվով ու փառքով չե՞ք հատուցի այն բանի համար, որ նա Ձեզ չդավաճանեց և հավատարիմ մնաց: Զե՞ք տա նրան լավագույն հագուստը և Ձեր թագավորության մեջ լավագույն տեղը:

Դուք կարող եք ինձանից հանել այս երկրային հագուստը, այսինքն՝ խլել իմ կյանքը, բայց Տերն ինձ կհագցնի նորը, ավելի լավը... Նա ինձ Հավիտենական Կյանք կտա: Ես կառչած եմ իմ Տիրոջը և միշտ հավատարիմ պիտի մնամ Նրան:

Զոհ՝ հանուն սիրո

Մի մարդ իր երկու դուստրերի հետ հայտնվում է ձնաքթի մեջ ու կորցնում տունդարձի ճամփան: Երբ վրա է հասնում գիշերը, հայրը հանում է իր վերարկուն և դրանով ծածկում իր դուստրերին: Հաջորդ առավոտ նրանց գտնում է փրկարարական խումբը. երկու աղջիկները ողջ ու առողջ էին, բայց հայրը սառչել էր ու մահացել: Նա տվել էր իր կյանքը նրանց համար, ում սիրում էր: Հենց այսպիսի բան էլ արեց Հիսուսը ինձ և քեզ համար: Նա Իր Կյանքը զոհեց խաչի վրա, ճաշակեց մահը, որպեսզի վճարի մեր մեղքերի համար: Բայց երբ Հարություն առավ, հավիտենական հաղթանակ և իշխանություն ունեցավ մահվան և մեղքի վրա: Այդպես վարվելով՝ Նա երաշխավորեց հավիտենական

Կյանք բոլոր նրանց համար, ովքեր ընդունում են Իրեն որպես Տեր և Փրկիչ: Հիսուսը կենդանի Աստված է: Եվ այն օրը, երբ Նա Հարություն առավ մեռելներից, դարձավ ողջ աշխարհի վերափոխման օրը: Եվ այն օրը, երբ ես և դու հանձնում ենք մեր կյանքը Նրան և ստանում նրա ներումը, դառնում է մեր կյանքի վերափոխման օրը:

«Ասկե՛ աւելի մեծ սէր մէկը չկրնար ունենալ, որ մէկը իր կեանքը բարեկամներուն համար դնէ» (Հովհ. 15:13):

ԿԱՐՏՈՖԻԼԻ ՊԱՐԿԻ ԱՌԱԿԸ

Աշակերտը դիմեց ուսուցչին.

-Դուք այնքան իմաստուն եք: Դուք միշտ լավ տրամադրություն ունեք, երբեք չեք բարկանում: Օգնե՛ք ինձ, որ ես էլ լինեմ այդպիսին:

Ուսուցիչը համաձայնեց և աշակերտին խնդրեց բերել կարտոֆիլ և թափանցիկ պարկ:

-Երբ ինչ-որ մեկի վրա բարկանաս կամ զայրանաս, -ասաց աշակերտին,- կվերցնես մեկ կարտոֆիլ, մի կողմում կգրես քո անունը, մյուսում՝ այն անձի, ում հեղ կոնֆլիկտ ես ունեցել, և այն կդնես պարկի մեջ:

-Այդքան բա՞ն, - տարակուսած հարցրեց ուսանողը:

-Ո՛հ, - պատասխանեց ուսուցիչը,- այս պարկը միշտ պետք է քեզ հեղ լինի: Եվ ամեն անգամ, երբ ինչ-որ մեկից նեղանաս, վրան պիտի կարտոֆիլ ավելացնես: Աշակերտը համաձայնեց:

Որոշ ժամանակ անցավ: Ուսանողի պարկում ավելացան կարտոֆիլները, ու այն բավականին ծանրացավ:

Շատ անհարմար դարձավ մշտապես այն կրելը: Բացի այդ, սկզբում դրված կարտոֆիլները սկսեցին փչանալ: Ծածկվեցին լպրծուն, քիս՝ փառով, մի քանիսը բողբոջեցին, որոշներն էլ ծիլ քվեցին և սկսեցին քիս՝ հոտ արձակել: Աշակերտը եկավ ուսուցչի մոտ:

-Այլևս հնարավոր չէ սա քանել: Նախ՝ պարկը շատ ծանր է, երկրորդ՝ կարտոֆիլը փչացել է: Առաջարկե՛ք այլ բան:

Ուսուցիչը պատասխանեց.

- Նույն բանն է քեդի ունենում նաև քո հոգում, երբ ինչ-որ մեկի վրա զայրանում ես, կամ երբ վիրավորվում ես ինչ-որ մեկից. այդ դեպքում հոգուդ վրա ծանր քար է նստում: Դու դա անմիջապես չես նկատում: Հեթ այդ քարերը շարանում են: Գործողությունները վերածվում են սովորությունների, սովորությունները՝ բնավորության, ինչը ծնում է գարշելի արարներ: Քանի որ այդ քեդը չափազանց քիս՝ ու ծանր է անընդհատ քեզ հետ քանելու համար, պեք է ուղղակի թույլ չտաս, որ այն ծանրանա: Ես քեզ հնարավորություն եմ տվել դրսից քեանելու այդ ամբողջ ընթացքը: Ամեն անգամ, երբ վիրավորվում ես, կամ հակառակը՝ ուրոշում ես վիրավորել ինչ-որ մեկին, մտածի՛ր՝ արդյո՞ք քեզ պեք է այդ քարը:

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ և ուզում է, որ դուք հավատաք Իրեն ու փրկություն ունենաք: Այդ մասին կարդում ենք **Հովհաննու 3:16**-ում. «Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փակեց, որ ով Նրան հավատա՛ս՝ չկորչի այլ Հավիտե՛նական Կյանք ունենա՛ս»: Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծո և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	093 81-31-53	Մախասյան Օնիկ
Ջեյթուն	055 66-82-06, 099 66-82-06	Ալոյիկյան Լևոն
Էրեբունի	093 53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 84-35-04	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093 26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	055 72-28-12	Հովհաննիսյան Գևորգ
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	093 38-12-42	Ղազարյան Արտուշ
Նորքի զանգված	099 87-38-88, 077 87-38-80	Ղազարյան Ահարոն
Նորքի զանգված	091 16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077 55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093 53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արովյան	094 91-43-24	Քեշիշյան Ջանիկ
Ալավերդի	094 30-80-40	Գավրյան Վալերի
Աշտարակ	098 01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093 77-06-70, 071 77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094 20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077 70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077 84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093 72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	077 28-75-91	Մամվելյան Պերժ
Արցախ	094 00-94-08	Մարդյան Միեր
Գավառ	093 68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093 18-77-33	Սահակյան Մասուն
Եղեգնաձոր	077 40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Ջորավան, Եղվարդ	098 85-05-02, 091 24-53-60	Մկրտչյան Մասիս
Ջանգեղուր	094 00-94-08	Մարդյան Միեր
Էջմիածին	093 18-75-30	Սուկաս Էդիկ
Իջևան	093 18-77-33	Սահակյան Մասուն
Հրազդան	094 22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Ճամբարակ (Կարմիր)	093 18-77-33	Սահակյան Մասուն
Մասիս	091 71-62-64, 093 71-62-64	Հարությունյան Մելիկ
Մարտունի	093 86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094 92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099 30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093 28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093 48-76-43	Նաղարյան Արթուր
Վանաձոր	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093 75-09-65	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094 91-44-80	Նշանյան Տոնիկ
Վեդի	094 03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093 09-84-33	Սուրիայան Նորիկ
Տավուշ	093 43-72-33	Օհանյան Արթուր

www.barilur.org
info@barilur.org